

Droga nr 8
Video nr 8

**Wychowanie dzieci:
wezwanie, zadanie, radość**

Wychowanie dzieci: wezwanie, zadanie, radość.

1

Wychowanie do mierzenia się z wyzwaniami współczesności.

Massimo:

„Jesteśmy Massimo i Patrizia, jesteśmy włoską rodziną misyjną, 25 lat w małżeństwie z dwanaściorgiem dzieci. Mieszkamy w Maastricht, w Holandii jako rodzina wędrowna.”

Javier:

„Jesteśmy Javier i Araceli. Mamy 10 dzieci a jedenaste jest w drodze. Jesteśmy misjonarzami w Sankt Petersburgu, w Rosji.”

Stwórca uczynił mężczyznę i kobietę współpracownikami swego dzieła stworzenia a jednocześnie uczynił ich narzędziami swej miłości, powierzając ich odpowiedzialności przyszłość rodziny ludzkiej poprzez przekazywanie życia ludzkiego. AL 81

Ojciec Święty

„Rodzina posiada naturalne powołanie do wychowywania dzieci. Nie porzucajcie myśli o posiadaniu dzieci z powodu lęku przed niemożnością wychowania i przygotowania ich do stawienia czoła wyzwaniom i odpowiedzialnościom! Bycie rodzicem wymaga miłości i pragnienia wydobycia tego, co najlepsze w innych.”

Rodzina nie może zrezygnować z bycia miejscem wsparcia, towarzyszenia, prowadzenia, chociaż musi na nowo odkrywać swoje metody i znajdować nowe środki. AL 260

Gdyby dojrzałość była jedynie rozwijaniem czegoś, co jest już obecne w kodzie genetycznym, nie byłoby wiele do zrobienia. (...) Nieuchronne jest to, że każde dziecko zaskakuje nas planami wypływającymi z tej wolności, łamiącymi nasze schematy, i to dobrze, że tak się dzieje. AL 262

Patrizia:

„Oto, co próbujemy czynić, mimo że jesteśmy słabi: przyprowadzać je z nami na Eucharystię od małości, modlić się z nimi rano i wieczorem, modlić się przed posiłkami, oraz – w szczególności w niedzielę – pełne świętowania i bycia ze sobą celebrowanie czasu w domu, podczas którego ojciec pyta każdego z nich: „W jaki sposób Słowo Boga oświeciła twoje życie?”. Poprzez ten dialog, dzieci dorastają wiedząc, że Bóg jest obecny i działa w ich życiu.”

Wychowanie dzieci powinno być naznaczone procesem przekazywania wiary, który napotyka na trudności ze względu na aktualny styl życia, godziny pracy oraz złożoność dzisiejszego świata, w którym wiele osób utrzymuje szalone tempo, aby móc przeżyć. Mimo to, rodzina musi pozostać miejscem, w którym uczymy się dostrzegania motywów i piękna wiary, modlitwy oraz służby innym. AL 287

Zaproszenie do refleksji:

Każdego dnia doświadczamy, jak fundamentalny jest dialog w każdej relacji. W mojej relacji z Jezusem: jak ważny jest dialog z Nim? Pośród wielu słów, jakie słyszę w ciągu dnia, czy potrafię znaleźć czas na wsłuchanie się w Słowo Jezusa?

Dynamika rodziny:

Wieczorem znajdziemy czas, aby wspólnie побыć ze sobą jako rodzina i porozmawiać o minionym dniu. Jako rodzice zwrócimy szczególną uwagę podczas posiłku na słuchanie dzieci.

Dynamika grupy/wspólnoty:

Moglibyśmy zaprosić rodziny, aby otworzyły swój domowy Kościół na modlitwę z innymi rodzinami.

Modlitwa

Panie,
naucz nas uczynić nasze rodziny
miejscem, gdzie nasze dzieci
doświadczają żywej wiary.

Pomóż nam nie utracić ufności
w Twoją pomoc,
aby przezwyciężyć wyzwania,
jakie stawia nam
współczesne społeczeństwo.

Poślij Twojego Świętego Ducha
każdej rodzinie, aby nasze serca
mogły być otwarte na rozpoznanie,
w jaki sposób manifestujesz
Twoją żywą obecność
nawet w naszym małym
domowym Kościele.
Amen.

Massimo i Patrizia Paoloni

2

Mówić tak Chrystusowi.**Ojciec Święty**

„Ojcostwo i macierzyństwo spełniają niezastąpione role. Macierzyństwo ukazuje, w jaki sposób wносить miłość i bezpieczeństwo w przestrzeń ludzkiej słabości. Ojcostwo pokazuje dzieciom nieodkryte horyzonty życia i stawia fundament życia moralnego, który to pozwala im kształtować z odwagą ich własny życiowy projekt. Ale jest jeszcze więcej. Każda matka przypomina swojemu dziecku, że źródłem ich istnienia jest Ojciec przez duże „O”, że jest w człowieku tęsknota za Bogiem. Świadomość ta rodzi wiarę. Zasadnicze jest tutaj stworzenie takich warunków, w których młode pokolenie może powiedzieć „tak” Chrystusowi, może pozwolić Bogu objawiać się w ich życiu i prowadzić je za rękę.”

Wiara jest darem Boga. (...)Wymaga to, abyśmy modlili się o działanie Boga w sercach, tam, gdzie nie możemy dotrzeć. (...) Poznajemy, że nie jesteśmy właścicielami daru, ale jego troskliwymi zarządcami. Jednak nasz twórczy wysiłek przyczynia się do tego, że możemy współpracować z inicjatywą Boga. AL 287

Doświadczenie duchowe nie może być narzucone, ale powinno być zaproponowane ich wolności. Istotne znaczenie ma to, aby dzieci widziały w konkretny sposób, że dla ich rodziców modlitwa jest naprawdę ważna. Dlatego chwile modlitwy rodzinnej i przejawy pobożności ludowej mogą mieć większą siłę ewangelizacyjną od wszelkich katechez i wszystkich przemówień. AL 288

Javier:

„Wiemy, że przekazujemy im wiarę ucząc ich, by żyli podstawową misją, jaką jest bycie chrześcijaninami Tak więc dzieci nauczyły się żyć z Bogiem odkąd były małe. Nauczyły się, że mogą przebaczać, że mogą kochać na różne sposoby, tak jak kocha Bóg, że mogą odkrywać różne sposoby, jak żyć. Wybraliśmy życie w Kościele i pragniemy, by one uczyniły podobnie. W naszej rodzinie jesteśmy zjednoczeni na modlitwie w świadomości, że Bóg jest pośród nas i że On pomaga nam, podtrzymuje nas i zachęca każdego dnia.

Należy zatroszczyć się o docenienie małżeństw, matek i ojców, jako aktywnych podmiotów katechezy [...]. Wielką pomocą jest katecheza rodzinna, jako skuteczna metoda formowania młodych rodziców, aby uświadomić im ich misję ewangelizatorów własnej rodziny. AL 287

Przekazywanie wiary zakłada, że rodzice przeżywają realne doświadczenie zaufania Bogu, poszukiwania Go, odczuwania Jego potrzeby, bo tylko w ten sposób pokolenie pokoleniu głosi Jego dzieła i zwiastuje Jego potężne czyny (por. Ps 145, 4) i ojciec dzieciom rozgłasza Twoją wierność (Iz 38, 19). Wymaga to, abyśmy modlili się o działanie Boga w sercach, tam, gdzie nie możemy dotrzeć. AL 287

Zaproszenie do refleksji:

Po ponownym odczytaniu słów Ojca Świętego podejmiemy refleksję nad tym, jak przeżywamy bycie ojcem i matką. Jakie konkretne działania przekazują dzieciom tę prawdę, że wybraliśmy budowanie naszego życia na Bogu?

Dynamika rodziny:

Podzielmy się z naszymi dziećmi powodami, dla których wybraliśmy życie w Kościele.

Dynamika grupy/wspólnoty:

W jaki sposób moglibyśmy uświadamiać i uczyć rodziców bycia osobami katechizującymi?

Jak może nasza społeczność zachęcić i dowartościować katechezę prowadzoną przez rodziców dla ich własnych dzieci lub we wspólnocie?

Modlitwa

Wychwalamy Cię, Panie, za dar wiary.
Dziękujemy Ci za dar Chrztu Świętego,
który uczynił nasze dzieci Twoimi.

Modlimy się, aby nasze świadectwo
ukierunkowało nasze dzieci na Ciebie
jako źródło wyborów dokonywanych
przez nas codziennie.

Ty jesteś skałą,
na której wybraliśmy budować
nasze życie i naszą rodzinę.

Ty jesteś Ojcem,
który zawsze pragnął naszych dzieci,
który kocha je Miłością wiedzącą,
jak dać matczyną ochronę i ojcowską odwagę.
Amen.

Rodzina Martinez

3

Wychowanie w obszarze uczuciowości.

Ojciec Święty

„W dobie częstego redukcjonizmu seksualności do zwykłej konsumpcji, użycia innych, rodziny mają zadanie wychowywać swoje dzieci w obszarze uczuciowości i odpowiedzialności płciowej, pełnej szacunku dla godności człowieka.”

Kto jednak mówi dziś o tych rzeczach? Kto jest w stanie brać młodych ludzi na serio? Kto im pomaga przygotować się poważnie do wspianej i hojnej miłości? Nazbyt lekko traktuje się edukację seksualną. AL 284

Wielką wartość ma taka edukacja seksualna, która pielęgnuje zdrową skromność, chociaż niektórzy utrzymują, że to sprawa z innych czasów. Jest to naturalna obrona osoby, chroniącej swe wnętrze i unikającej zamienienia się jedynie w przedmiot. AL 282

Massimo:

„Jesteśmy zawsze czujni na zagrożenia świata, szczególnie te dotyczące korzystania z nowych technologii. Jesteśmy bardzo świadomi niebezpieczeństw skrywającymi się za nimi, stąd nasza czujność. Próbujemy je chronić – zachęcamy, by korzystały z komputera w miejscach wspólnych. Dajemy im telefon wtedy, gdy są już dorosłe. Szczególnie zachęcamy je do praktykowania cnót czystości, pokory, uczciwości – nie jedynie poprzez nauczanie moralności – lecz poprzez dzielenie się z nimi naszym osobistym doświadczeniem. My zobaczyliśmy, że Pan pomagał nam w naszym życiu i pomoże również im.”

Spotkanie edukacyjne między rodzicami a dziećmi może być ułatwione lub utrudnione przez coraz bardziej zaawansowane technologie komunikacji i rozrywki. Kiedy są one dobrze używane, mogą pomagać (...) Wiemy, że czasami te środki oddalają, a nie zbliżają, jak na przykład, kiedy w porze posiłku każdy zajmuje się swoim telefonem komórkowym lub kiedy jedno z małżonków zasypia czekając na drugiego, który spędza całe godziny przy jakimś urządzeniu elektronicznym. (...) Nie można jednak ignorować zagrożenia nowych form komunikacji dla dzieci i młodzieży, które czasem stają się bezwolne, wyrwane z realnego świata. Ten autyzm technologiczny łatwiej naraża je na manipulacje tych, którzy chcą wejść w głębię ich życia z egoistycznymi. AL 278

Zaproszenie do refleksji:

Jak korzystam z technologii i jak wychowujemy nasze dzieci do korzystania z niej?

Dynamika rodziny:

Zainicjujmy kilka propozycji przeszkolenia się w zakresie korzystania z technologii. Na przykład możemy zaplanować czas z dala od telewizji i telefonów komórkowych:

- czas posiłków
- jeden wieczór tygodniowo (podczas którego zorganizujemy wspólną zabawę)
- podczas wspólnej wycieczki.

Przygotujmy też parę sugestii pozytywnego użycia naszych urządzeń, na przykład:

- nasze dzieci mogą nauczyć osobę starszą obsługi komputera/tabletu
- możemy zaoferować nasz czas, by wysłuchać osobę samotną mieszkającą daleko od nas, przy wykorzystaniu rozmowy z wizją.

Modlitwa

Panie Jezu,
pomóż nam nauczyć nasze dzieci,
że oczekiwanie to czas,
w którym pragnienie nabiera kształtu
i staje się świadomym wyborem daru z siebie.

Pomóż nam być czujnymi,
a jednocześnie nie opresyjnymi,
aby nasze dzieci mogły stać się zdolnymi
do podejmowania wolnych
i autonomicznych wyborów.
Amen.

4

Uczenie szacunku do ciała i umiejętności czekania.***Ojciec Święty***

„W ten sposób troska duszpasterska powinna pomagać rodzinom uwewnętrznić podstawowe wartości ludzkie, takie jak: skromność, szacunek dla różnic między mężczyzną i kobietą, świadomości i akceptacji ciała, znaczenia całkowitego daru z siebie w małżeństwie, wartości zaręczyn jako okresu dojrzewania w perspektywie małżeństwa”.

Trudno myśleć o edukacji seksualnej w czasie, gdy istnieje skłonność do banalizowania i zubożenia seksualności. Można ją zrozumieć jedynie w kontekście wychowania do miłości, do wzajemnego daru z siebie. W ten sposób język seksualności nie ulega smutnemu zubożeniu, ale staje się bardziej rozumny. Impuls seksualny można wychowywać w procesie poznawania samego siebie i rozwijania zdolności do panowania nad sobą, które mogą pomóc w odkryciu cennych zdolności do radości i miłosnego spotkania. AL 280

Ważne jest, aby ich nauczyć drogi prowadzącej przez różne przejawy miłości, wzajemnej troski, szacunku naznaczonego czułą troską, bogatego w znaczenia komunikowania się. Wszystko to przygotowuje bowiem do pełnego i hojnego daru z siebie, który wyrazi się po ślubie w darze ciała. Zjednoczenie seksualne w małżeństwie przejawia się wówczas jako znak zaangażowania całościowego, ubogaconego całą wcześniejszą drogą. AL 283

Docenienie własnego ciała w jego kobiecości lub męskości jest konieczne, aby móc rozpoznać siebie w spotkaniu z innym, różnym od siebie. W ten sposób można z radością przyjąć specyficzny dar drugiego czy drugiej jako dzieła Boga Stwórcy i wzajemnie się ubogacić. AL 285

Dynamika rodziny:

Raz na tydzień lub raz na miesiąc zorganizujcie noc filmową, wybierając film wraz z waszymi dziećmi. Niech jeden z filmów zawiera wątek związany z ludzką miłością (uczuciowością). Po oglądnięciu filmu porozmawiajcie o nim.

Dynamika grupy/wspólnoty:

Forum filmowe: wybierzcie kilka filmów uwzględniających tematykę uczuciowości, zaręczyn, relacji dwojga. Zaproście młodych z waszej wspólnoty do wspólnego oglądnięcia filmów, a następnie zaproście wszystkich do podzielenia się swoimi refleksjami. W spotkaniu niech uczestniczą eksperci i osoby, które będą mogły dać osobiste świadectwo.

Modlitwa

Panie Jezu,
pomóż pielęgnować nam w naszych dzieciach
sens czystości wobec własnego ciała,
która będzie prowadziła je do jego przyjęcia,
troski i szacunku.

Pomóż nam zrozumieć,
jak wyrażać szacunek dla innych
poprzez nasze czyny,
począwszy od naszych współmałżonków.

Uczyn nasze rodziny
miejscami wzrostu w człowieczeństwie
i chrześcijaństwie, gdzie każde piękno
każdej osoby może dać się poznać.
Amen.

Zaproszenie do przeczytania *Amoris Laetitia*
W stronę lepszego wychowania dzieci.
Amoris Laetitia, rozdział 7, numery 259-290

Miłość rodzinna: Powołanie i droga do świętości

Ojciec Niebieski,

Przychodzimy do Ciebie, aby Cię wielbić i dziękować Ci za wspaniały dar rodziny.
Modlimy się do Ciebie za wszystkie rodziny uświęcone przez sakrament małżeństwa.
Niech codziennie na nowo odkrywają łaskę, jaką otrzymały
i jako małe kościoły domowe
niech poznają, jak dawać świadectwo o Twojej obecności oraz miłości,
jaką Chrystus obdarza Kościół.

Modlimy się do Ciebie za wszystkie rodziny,
które napotykają trudności i cierpienie związane z chorobą
lub inną okolicznością jedynie Tobie wiadomą.

Podtrzymaj je i uczyn je świadomymi ścieżki świętości, na którą je wzywasz,
aby mogły doświadczyć Twojego nieskończonego miłosierdzia
i znaleźć nowe sposoby, by wzrastać w miłości.

Modlimy się do Ciebie za dzieci i młodzież,

oby spotkali Ciebie i odpowiedzieli radością na powołanie, które dla nich przeznaczyłeś.
Modlimy się za rodziców i dziadków:

niech będą świadomi, że są znakiem ojcostwa i macierzyństwa Boga
poprzez troskę o ciało i duszę dzieci, które im powierzasz,
a także za doświadczenie braterstwa, jakie rodzina może dać światu.

Panie, spraw, aby każda rodzina mogła żyć swoim własnym powołaniem do świętości
w Kościele jako wezwaniem do bycia apostołami, w służbie życiu i pokojowi,
w komunii z naszymi kapłanami, wiernymi i wszystkimi powołanymi w Kościele.
Błogosław Świątowemu Spotkaniu Rodzin w Rzymie.
Amen.

(Modlitwa na X Światowe Spotkanie Rodzin, Rzym, 22-26 czerwca 2022)

Tłumaczenie na j. polski: Marta Wierzbicka-Kuczaj

www.amorislaetitia.va

Rok Rodziny
Amoris Laetitia